

Ghid turistic  
Andria (Italia)

## **Regiunea Apulia (The Apulian Region)**

Andria este un oraș din Italia, din regiunea Apulia (numită în italiană Puglia), situată în extremitatea sudică a Europei în centrul Mării Mediterane. Regiune se extinde pe 20000 de km<sup>2</sup>, este mărginită în est de Marea Adriatică iar în sud de Marea Ionică, este locuită de peste 4 milioane de persoane, care trăiesc în special în jurul orașului Bari. Mediul marcat istoric, cultural și geografic prin diversitate, distinge zona Gargano, în nordul regiunii, zona Bari, Valle d'Itria și Salento, cărora le corespund în prezent șase provincii: Foggia, Bari (capitala regiunii), Barletta-Andria-Trani, Brindisi, Taranto și bine cunoscutul oraș renumit pentru clădirile sale în stil baroc, Lecce. Regiunea Apulia a fost mereu un loc ideal pentru așezările umane și o zonă a comerțului și schimburilor culturale, mulțumită poziției sale geografice și datorită climei plăcute mediteraneană.

### **Andria**

Originile orașului se pierd în timpurile preistorice, fiind atestate prin numeroase descoperiri arheologice. Numele orașului poate avea legătură cu Sfântul Andrei care în timpurile antice a traversat tărâmul acesta, sau se poate datora peșterilor și grotelor din împrejurimi, numite în latină "Antrum". Cert este că Andria, ca și multe alte orașe din regiunea Apulia, poartă semnele a mai multor invazii diferite de-a lungul secolelor. Pe lângă greci și normanzi, Andria se mândrește cu amintirea împăratului Frederick al II-lea de Swabia. Orașul a atins punctul culminant al strălucirii sale în timpul guvernării acestuia, dovadă fiind inscripția de pe poarta orașului, numită poarta Sfântului Andrea. Din această perioadă datează Catedrala Cryptă, unde Frederick al II-lea a decis să-și înmormânteze cele două soții ale lui, dar mai ales originalul, Castel del Monte, construit pe Muntele Caccia, la 680 m înălțime deasupra nivelului mării și la 18 km depărtare de Andria. Castelul impresionează prin forma lui octogonală, simbolizând coroana împăratului, dominând împrejurimea Murgia cu o splendidă vedere panoramică. Castelul a fost recunoscut în 1996 de Patrimoniul Mondial UNESCO, iar imaginea lui a fost gravată pe moneda de 1 euro cent. Andria este foarte bine conectată prin legăturile aeriene directe cu aproape toate țările europene și cu alte țări din întreaga lume. Cel mai apropiat aeroport, "Karol Wojtyła", este la 50 de km depărtare de

Andria, în Bari-Palese. Calea ferată leagă orașul cu aeroportul din Bari, unde poți ajunge în doar 40 de minute. În oraș sunt două hoteluri de trei stele, care asigură cazarea vizitatorilor, iar în centrul orașului poți beneficia de posibilități diverse de cazare și masă. Sunt multe restaurante pentru toate buzunarele, și multe cafenele care servesc în timpul mesei mâncăruri cu specific local. Transportul local asigură legătura între Andria și aproape oricare alt oraș din regiune. În oraș există un serviciu de închiriat biciclete. Cu bicicletele se poate călători în oraș și în afara acestuia. Conexiunea de internet este accesibilă în hoteluri, în cafenele și în câteva locuri publice din centrul orașului.

### **Arta și arhitectura locală (Local Art and Architecture)**

Fiind ușor accesibilă atât pe cale maritimă cât și pe uscat, pe parcursul secolelor regiunea apuliană a fost expusă unui număr mare de atacuri din partea diferitelor popoare. Ca rezultat istoria, arta și cultura din Apulia poartă urme incontestabile ale grecilor, romanilor, bizantinilor, arabilor, normanzilor, francezilor, spaniolilor și ale altor populații care au trecut prin zonă.

### **Cele mai importante obiective turistice (Top sights in Andria)**

**Castel del Monte:** este cea mai reprezentativă clădire a orașului nostru, o adevărată operă de artă. Forma octogonală unică și numărul 8 repetat în fiecare caracteristică arhitecturală a acestui castel impresionant, a contribuit la nașterea diferitelor legende despre uzul acestuia în timpurile străvechi. Castelul a fost proiectat de un arhitect necunoscut, în funcție de dorințele împăratului Frederic al II-lea de Swabia.

**Catedrala** în stil roman, este situată în orașul vechi. În interiorul său sunt 3 culoare și un transept, precum și zece capele, câte 5 în ambele părți. Unul este consacrat patronului orașului, Sfântului Richard. Pe partea dreaptă a sanctuarului se află o capelă cu moaștele (relicvele) sacre ale lui Isus și ghimpi din coroana acestuia.

**Memorialul războiului** în stil clasic, este situat în mijlocul parcului memorial, unde 800 de copaci au fost plantați în amintirea veșnică a soldaților orașului, decedați în timpul primului război mondial.

**Biserica Sfântul Augustin** datează din perioada goticului timpuriu. Portalul este încadrat în șapte frize în basorelief. Acesta simbolizează granița dintre sacru și

profan. Conform unei credințe religioase traversând portalul său, este ca și cum ai intra pe porțile Raiului. La intrare este un leu care simbolizează gardianul bisericii.

**Poarta Sfântului Andrei** construit în anul 1593, este singura, care mai există dintre cele 4 porți ale Andriei. Este numită și Arcul lui Frederic pentru că amintește și comemorează loialitatea Andriei față de Frederic al II-lea de Swabia, care a răsplătit populația orașului prin scutirea de la plata taxelor și prin absolvirea de alte obligații. O placă memorială pe partea frontală a arcului stă mărturie despre evenimentul amintit.

În toate zonele rurale din Puglia puteți găsi **ferme**, adevărate exemple al artei tradiționale țărănești din Apulia. În centrul fermei este o casă fortificată, care domină proprietatea. Inițial, în secolul al XVI-lea aceste ferme, numite în italiană masseria, au fost un fel de cetăți, fortificații împotriva turcilor sau a piraților. Mai târziu au fost utilizate ca locuințe sau depozite de produse agricole. În zilele noastre masseriile sunt foarte populare printre turiștii din toate colțurile lumii. De fapt, multe dintre ele s-au transformat în pensiuni, care oferă cazare și masă pentru persoanele doritoare să se bucure de atmosfera relaxantă a mediului rural și să guste mâncarea tradițională locală. La cerere, proprietarii organizează cursuri de gătit pentru oaspeți.

### **Obiective turistice în Puglia (Top sights in Puglia)**

**Gargano** este numele zonei din nordul Pugliei. Este popular în rândul turiștilor nord - europeni datorită coastei și mării sale minunate. Vieste și Pugnochiuso sunt destinații preferate în timpul verii. Acest ținut impresionează prin unicele sale zone rurale și prin intermediul locurilor sfinte: Sanctuarul Sfântului Arhanghel Mihail și San Giovanni Rotondo, renumite printre pelerinii religioși din toată lumea.

**Trani**, situat numai la câțiva kilometri de Andria este foarte popular printre turiști datorită frumoasei sale priveliști portuare și catedralei sale, care reprezintă un exemplu de arhitectură romanică în Puglia. Construcția sa este legată de pelerinul (călătorul) Sfântul Nicolae, datând din perioada dominației normande. A fost construită din piatră de Trani, o tufă - travertin local, de culoare roz deschisă care își schimbă culoarea în funcție de lumina soarelui. Această piatră se situează numai pe locul secund în preferințele constructorilor, după faimoasa marmură de Carrara, și se exploatează chiar și în zilele noastre în Trani.

**Bari**, capitala Pugliei este un oraș plin de viață, elegant și modern, situat pe malul Mării Adriatice. Este un port comercial vizitat de turiști, în special din țările Est-europene. Și aici este un castel, ca în majoritatea orașelor din Puglia. Bazilica Sfântului Nicolae este cel mai vizitat obiectiv turistic al orașului.

**Alberobello** este un mic oraș pitoresc, cunoscut în lume pentru renumitele *trulli*-clădiri tipic țărănești, locuite inițial de țărani, construite din pietre albe de formă conică. În zilele noastre cele mai multe dintre ele au fost transformate în magazine, păstrându-și structura inițială, iar altele au fost transformate în pensiuni. Trulli sunt declarate patrimoniu mondial UNESCO.

**Ostuni** este așa numitul ”oraș alb”, datorită culorii clădirilor sale, fiind situat pe un deal este vizibil de la distanță. Printre atracțiile sale se numără Palazzo Ducale Zevallos (Palatul ducal Zevallos), caracterizat prin linii orizontale și verticale clare, care marchează conturul fațadei largi. Stema familiei Zevallos se evidențiază pe timpanonul central. Portalul este situat între două coloane canelate care susțin balconul central. Clopotnița catedralei Sfântului Oronzo cu liniile sale baroce, înalt de aproximativ 20 de metri, domină centrul politic al orașului. A fost construit în anul 1771 de către arhitectul Giuseppe Greco.

**Brindisi** este un oraș antic roman. Via Appia și Via Traiana au fost două drumuri care legau orașul de Roma. Acestea sunt și astăzi folosite pentru a ajunge în capitala Italiei. Pentru acele vremuri orașul a fost de o importanță capitală, datorită faptului că de aici împărații romani au putut menține controlul asupra Greciei și estului. Orașul este și în zilele noastre un port important, vizitat de turiștii din nordul Europei. De aici poți ajunge pe cea mai scurtă cale în Grecia cu feribotul, care pleacă spre Patrasso din două în două ore.

**Taranto** este numit și orașul celor „două mări”, deoarece este situat într-un golf care are vedere la Marea Mică și la Marea Mare. În antichitate orașul a fost colonie grecească, iar fondatorii au lăsat aici urmele civilizației lor. Orașul găzduiește o colecție prețioasă de artă greacă în Muzeul Național.

**Lecce** este cunoscut în lume ca fiind orașul baroc datorită artei sale vechi și valoroase. Catedrala orașului a fost construită în 1114 din piatră de calcar tipică zonei. Această piatră luminoasă dă strălucire pereților și creează minunate efecte de lumini și umbre. Bazilica Sfânta Agata este o construcție barocă din secolul al XVIII – lea. Era construită lângă o mică biserică romanică, închinată Sfântului Ioan Hrisostomul.

## **Persoane celebre din Andria (Famous people from Andria)**

Printre persoanele faimoase din Andria, îl amintim pe Farinelli, care a fost cu siguranță un excepțional cântăreț de operă din secolul al XVIII - lea. Și-a dedicat toată viața muzicii. A studiat în Napoli și a fost castrat foarte devreme pentru a preveni schimbarea vocii soprane. A cântat la mai multe curți din Napoli, Roma, Veneția, Florența, Milano și în mai multe orașe din Europa având un succes de necontestat. Regele Philip al XV-lea l-a apreciat atât de mult, încât l-a numit cavaler. Farinelli a înființat teatrul de operă din Italia. Datorită accesului la tron a lui Charles al III-lea, Farinelli și - a pierdut influența și și-a petrecut ultimii ani singuratic în Bologna.

Printre celebritățile contemporane se numără Riccardo Scamarcio, un actor apreciat. După anii de liceu, la sfârșitul anilor 1990 s-a mutat la Roma unde a studiat arta teatrală la Scuola Nazionale del Cinema. Și-a început cariera de actor jucând în diferite seriale și filme, printre care "Ama il tuo nemico 2", "Compagni di Scuola" sau "Io ti salverò". În următorii ani a jucat roluri impecabile în filme regizate de M. T. Giordana "Ora o mai più" și „La meglio gioventù”. Datorită cunoscutului film „Tre metri sopra il cielo” a devenit idolul multor adolescenți. În 2005 a jucat rolul principal alături de Michele Placido în filmul „Romanzo criminale” și Valeria Golino în filmul „Texas”.

Rapper-ul Caparezza merită să fie amintit, deoarece datorită melodiei „Vieni a ballare in Puglia” regiunea a devenit cunoscută în toată lumea. La fel merită să fie amintit și Albano, cântărețul a numeroase melodii faimoase, Checco Zalone, regizorul filmului „Sole a catinelle” sau Rodolfo Valentino celebrul star de cinema, cunoscută în întreaga lume.

## **Cântecele populare din Puglia (Apulian Folk Songs)**

Autorii cântecelor populare erau oameni obișnuiți, care trăiau din munca lor zilnică. Majoritatea erau oameni needucați, care își exprimau sentimentele prin muzică. Aceste cântece erau adesea lansate fără formă artistică: sunetele erau greu de descifrat, iar cuvintele scrise fără a lua în considerare prozodia. Chiar și așa au puterea de a stârni bucurie, emoție în rândul publicului.

Istoria, politica, evenimentele religioase, ba chiar și întâmplările de zi cu zi au inspirat aceste cântece populare. Oricine poate să simtă bucurie sau tristețe ascultându-le, fiindcă spun povești cu care te poți identifica ușor. Cântecele populare au ca temă principală nunta și iubirea, tratate cu un pic de umor și ironie. Dintre melodiile care se cântă în zonă, sigur "L'acqua della Fontana" este cea mai frumoasă și cel mai ușor de reținut pentru oamenii străini.

## **Dansuri populare pugliene (Apulian Folk Dances)**

Pizzica este dansul caracteristic din Salento, partea sudică a Pugliei. Primele date scrise care menționează acest dans, sunt din secolul XVIII, când un nobil l-a dansat în onoarea regelui Ferdinand al IV-lea cu ocazia unei vizite în sudul Pugliei. Dar originea acestui dans vesel, este sigur mult mai vechi. A fost dansat inițial de fermierii care în timpul recoltatului, după o zi epuizantă, au dansat pentru a se regenera, în timpul festivităților pentru a socializa, și pentru a uita de greutate și de rutina de zi cu zi. Azi este un dans de pețit, în care băiatul încearcă să cucerească inima alesei cu gesturi și mișcări, iar femeia se preface că vrea să scape din mâinile băiatului tot prin dans. Cu siguranță se referă la conversația socială a timpului, când bărbații și femeile nu au putut să flirteze, dar cu ajutorul acestui dans au reușit să se cunoască unul pe celălalt. De fapt, femeia este cea care, atât în dans, cât și în viața reală, dirijează jocul de dragoste. Ea își mișcă eșarfa într-un mod provocator în fața iubitului ei, care nu poate să i-o ia, până când femeia nu decide să-l lase să o apuce. Mișcările dansului exprimă emoțiile amândurora. Bărbatul își ține mâinile deschise ca și cum ar vrea s-o îmbrățișeze pe femeie. Săriturile lui înalte îi demonstrează bărbăția. Femeia dansează într-un mod ce exprimă feminitatea și timiditatea. În timp ce dansează cei doi schimbă priviri drăgăstoase și își mișcă picioarele. Dansul este acompaniat cu următoarele instrumente muzicale: cimpoiul, vioara, mandolina, muzicuța, flautul, castaneta, chitara și tamburinele,

acestea oferind un acompaniament vesel și plin de viață jocului erotic al celor doi iubiți. Această tradiție este menținută chiar și în zilele noastre, mai ales vara în timpul festivalurilor. Pizzica este cunoscută internațional datorită regizorului puglian Edoardo Winspeare prin următoarele filme: La Pizzicata (1997), Sangue vivo (2000) și Il Miracolo (2003) . Printre muzicienii care cântă Pizzica se numără: I Coribanti, Officina Zoe, La'zamma

## **Costume tradiționale pugliene (Traditional Apulian Costumes)**

Puglia, tărâmul tradițiilor antice, încă își păstrează costumele tradiționale în aproape fiecare colț din regiune. Costumele populare pot fi admirate mai ales în timpul festivalurilor sau festivităților locale, care întotdeauna atrag mulțimea pelegrinilor din localitățile apropiate sau uneori din toată Apulia.

În trecut, îmbrăcămintea pentru bărbați a constat din pantaloni scurți și strâmți, ciorapi de lână colorați, vesta sau jacheta scurtă, la talie împodobită cu o panglică neagră. Bărbații erau tot timpul bărbieriți. Pe cap purtau șapca frigiană conică, cu vârful îndoit spre urechea dreaptă. Câteodată purtau o șapcă plată din lână și pantofi mari. Costumul are culoarea albastră sau culoarea albă, uneori poate fi gălbuie, roz sau negru și era făcută din material de bumbac sau lână. Marinarii pe vremea friguroasă purtau haine cu capișon. Femeile obișnuiau să poarte rochii lungi cu o curea în zona taliei, cu o poșetuță. Câteodată purtau și corset și o eșarfă să - și ascundă formele generoase. De asemenea purtau și șosete de lână albe sau roșii. Pantofii erau făcuți din piele de vițel, tăbăcită cu flambaj de fier. Părul era despărțit cu o cărare dreaptă și era prins în zona gâtului. Femeile de orice vârstă își acopereau părul și umerii cu baticuri, cele mai în vârstă foloseau batic de culoare închisă, iar cele tinere de culori deschise.



## **Bucătăria tradițională a Pugliei (Traditional Apulian cuisine)**

Puglia, este o zonă agricolă întinsă în sudul Italiei, renumită pentru uleiul de măsline și vinul produs aici. Teritoriul său este deosebit de fertil, o parte semnificativă a acestuia fiind alocat cultivării plantelor și creșterii animalelor. Datorită caracterului agrar al acestei regiuni și bucătăria este inspirată de produsele locale: grâu, legume și ulei de măsline.

Grâul local de bună calitate este folosit pentru specialitățile de paste făinoase din zonă: orrecchiette - scoicile mici cu formă de ureche, care sunt lucrate manual și făcute aproape zilnic de multe gospodine. De obicei masa este servită cu sosuri gustoase cum ar fi tocana de carne, broccoli și untură, ciuperci sau sfeclă albă. În bucătăria tradițională din Puglia și legumele au un rol important și de asemenea peștele deoarece ne situăm într-o regiune de coastă Mării Adriatice.

Grâul durum, local este folosit și pentru prepararea pâinii delicioase din Puglia, care are mai multe forme și mărimi, și este de nelipsit la mese. În mai multe sate îndepărtate, unde mai există cuptoare cu lemne comunale, gospodinele coc propria lor pâine. Bucătăria locală se caracterizată prin utilizarea legumelor cultivate în zonă: roșii, anghinare, fasole, zucchini, chimen dulce, boia, piper, ceapă. Fasolea lată este folosită pentru a se prepara o supă groasă în timpul iernii și o salată verde în timpul verii. De asemenea se adăugă și la paste făinoase sau se pune în piureuri. Legumele se folosesc și separat, de exemplu mâncarea din broccoli se servește ca un fel de mâncare separat.

Interiorul stâncos/pietros al Pugliei este ideal pentru creșterea ovinelor. Mielul, porcul și vita sunt destul de populare în bucătăria locală. Datorită creșterii ovinelor brânza în general este preparată din lapte de oaie. De exemplu pecorinos și ricotta sunt brânzeturi excelente și gustoase, ca și burrata di Andria, care este o brânză proaspătă, cremoasă și moale, exportată în toate regiunile lumii.

Litoralul lung al Pugliei și tradiția pescuitului aduc pe masă mari cantități de fructe de mare. De exemplu: barbuni, midii, bibanul de mare și sepiile, au roluri principale în prepararea unor mâncăruri tradiționale.

**În cele din urmă, dulciurile/deserturile din Puglia.** Multe din ele sunt pe bază de migdale (regiunea produce mare cantități de migdale), de multe ori combinate cu miere sau cu vin - cotto di fichi. Alte deserturi sunt făcute cu brânză ricotta îndulcită. Datorită mâncărilor naturale și autentice, făcute proaspăt, cu

ingrediente naturale, acestea contribuie la prevenirea unor boli grave ca infarctul miocardic, cancerul sau suferințele „neuro degenerative „. Bucătăria mediteraneană a Pugliei fost recunoscută Patrimoniu Mondial UNESCO în 2010.

### **Literatura orașului (Local Literature)**

În trecut Apulia a fost o regiune preferată a de scriitorilor și oamenilor de litere. În zilele noastre, există o nouă generație de scriitori tineri, care creează cu succes în diferite genuri literare. Printre ei se află: Giorgio Saponaro, Giancarlo De Cataldo, Nicola Lagioia, Mario Desiati, Flavia Piccini și mulți alții. De obicei acțiunea poveștilor lor se întâmplă în Apulia pentru a accentua legătura puternică dintre acești tineri și țara lor natală. Cel mai faimos scriitor a devenit probabil Gianrico Carofiglio, al cărui romane au fost traduse în mai multe limbi. S-a născut în Bari, în 30 mai 1961. A obținut o licență în drept și a devenit judecător. În 2008 și-a anunțat candidatura pentru Partidul Democrat, și după alegerile din același an a fost ales senator. Și-a început activitatea literară scriind povești scurte. În 2002 a debutat cu romanul “Involuntary Witness” prin care a creat genul thrillerului juridic italian. Acțiunile avocatului Guido Guerrieri, personajul principal din cele mai multe romane ale sale, a adus autorului mai multe premii. Romanul lui cel mai cunoscut este “Not here nor anywhere else” în care este prezentată povestea a trei vechi prieteni: Gianrico, Paolo și Giampiero care se întâlnesc din întâmplare în Bari după 20 de ani. Ei încep să-și amintească de vremurile din trecut când erau studenți. Această întâlnire le oferă șansa de a vedea orașul lor într-un mod diferit și de a face ordine în viața lor. Carofiglio a primit numeroase premii literare. Mai multe dintre romanele lui au devenit subiect de film.